

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘๑/๒๕๖๗

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ว่าที่ร้อยตรี ภูมิสิทธิ์ จันทร์ขาว ผู้ร้อง
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่ ๑
บริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ว่าที่ร้อยตรี ภูมิสิทธิ์ จันทร์ขาว (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า ว่าที่ร้อยตรี ภูมิสิทธิ์ จันทร์ขาว (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และจดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ผู้ร้องผิดนัดชำระหนี้ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยื่นฟ้องผู้ร้องต่อศาลจังหวัดสิงห์บุรีเพื่อบังคับชำระหนี้ ในคดีหมายเลขดำที่ ผบ ๘/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ ๑๑๘/๒๕๖๕ ศาลจังหวัดสิงห์บุรีมีคำพิพากษาให้ผู้ร้องชำระหนี้ หากไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่ครบถ้วนให้ยึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดชำระหนี้ ผู้ร้องอุทธรณ์ พร้อมคำโต้แย้งว่า คำพิพากษาของศาลจังหวัดสิงห์บุรีต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค พิพากษายืน โดยมีได้ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา พร้อมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและไม่รับฎีกาของผู้ร้อง ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ โอนสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ตามคำพิพากษาคดีดังกล่าวให้แก่บริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (ผู้ถูกร้องที่ ๒)

- ๒ -

และผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษาแทนผู้ถูกร้องที่ ๑ ศาลจังหวัดสิงห์บุรี มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษาแทนผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ร้องอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลจังหวัดสิงห์บุรีว่าการโอนสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ร้องเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องในการเลือกเจ้าหนี้โดยชอบ และการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเข้ามาในคดีหลังจากศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การโอนสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ร้อง เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องในการเลือกเจ้าหนี้โดยชอบ

๒. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิแทนผู้ถูกร้องที่ ๑ ภายหลังจากศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เป็นคำขอที่ไม่ได้ยกขึ้นกล่าวกันมาแล้ว ไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองเลิกการกระทำดังกล่าว

๓. การที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค พิพากษาอุทธรณ์โดยไม่ส่งคำโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลของผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย เป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และเป็นโมฆะ

๔. ขอรับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสี่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบเท่าการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความ เห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณี หนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ โอนสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ตามคำพิพากษาให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยไม่ได้รับความยินยอม จากผู้ร้อง เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องในการเลือกเจ้าหน้าที่โดยชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องขอสมสิทธิแทนผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้ามาในคดี หลังจากศาลอุทธรณ์ภาค ๑ แผนกคดีผู้บริโภค มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เป็นการกระทำที่ขัดต่อ หลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้อง ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิ ยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ปรากฏว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา

- ๔ -

หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุทธิ์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ